

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1618. usque ad annum 1620

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118847

§. 40. Weigelii, Jacobi Böhmii & Cotteri Deliria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67326)

Sabbato Sancto Laicorum Domos be- Sæc XVII.
nedicere non valeant. A. C. 1619.

§. XL.

Weigelii, Jacobi Böhmi & Cotteri deliria.

Cum interea summus Pontifex ceterique Præfules Ecclesiam ab omni corruptela purgare, ac disciplinam salutaribus decretis restaurare intenti essent, Protestantes Ministelli e contra Ecclesiam suam novis sectis & erroribus deturpabant, ac fideles variis, impiisque deliriis decipiebant: Hos inter fanaticos facile principem locum sibi vendicabant præter plures alios Böhmius, Stifelius, Methius, Nagelius, Cunradus, Felgenhauerus, Gifftheilus, Sperberus, Valentinus Weigelius, & Christophorus Cotterus: ex his vero tres fanatico celebriores impræsentiarum adducemus, & primo quidem Weigelius Zschopæ in Misnia Lutherani Verbi Minister, homo mediocriter literis tinctus, stolidus tamen, & audax hoc tempore somnia sua orbi obtrusit, sacrisque studiis & philosophiæ gustu immaturo abusus, fanatica & putida impotentis cerebri somnia divulgavit; id tamen summopere mirum, quod Lutherani tam impium ac delirum hæreticum a suo

*Arnold. Hist.**Hæret.**part. 1.**l. 17. c. 17.**Jæger Hist.**Eccl. 1. 2.**c. 10. & l. 6.**cap. 7.**Hist. Eccl.**Gothan. 1. 2.**c. 5. sect. 2.*

Sæc. XVII. a suo Ministerio (ut testatur Arnoldus)
A. C. 1619. non amoverint, sed eundem inter suos

Orthodoxos annumerarint, inque sua
Ecclesia sepelierint, imo eorum non
pauci fuerint reperti, qui hujus fana-
tici impietates commendarint, ac vel-
uti doctrinam ex cælesti illustratione
haustam deprædicarint. Inde vero
comprobari videtur, horum Ecclesiam
spurcam, impuram, maculisque hor-
ridam esse, quæ tanta monstra in suo
sinu fovet, suisque Ministris talem ac-
censet Virum, qui de sua Ecclesia hæc
proferre non dubitabat: *Propono mihi*
Pontificios, Lutheranos, Calvinianos,
quamque sectam seorsim, & confero cha-
racteres Anti-Christi, & facile cognosco,
quantopere cum Pseudo-Prophetis conve-
niant, unde universus status Ecclesiasticus
cum omnibus suis scholis est de maledicta
arbore, in qua dehinc bonus fructus nec
crescit, nec unquam crescere potest. Mitto
plura alia hujus Thraasonis deliria, qui-
bus suam ambitionem, audaciam, no-
vitatique studium (triplicem nempe
omnium hæresum causam) luculen-
ter prodiderat: Effutiit etiam horren-
da de Deo & Christo, ejusque carne,
quam cælitus descendisse, neque ex
B. Virgine assumptam fuisse & Spiritum
Sanctum a solo Patre processisse, ante-
quam Christus nasceretur, asseruit,
statuit.

*Brev. &
dilucida de-
monstratio.*

statuitque, non idem numero corpus Sæc. XVII.
 resurgere cum eo, quod corrumpitur. A. C. 1619.
 Hos ac ferme innumeros alios errores
 suis affeclis interminato etiam salutis
 æternæ dispendio, *quasi alter Papa*, in-
 quit Jægerus, hic impostor obtrudere
 non abhorruit, *hoc meum studium*, in-
 quiebat ipse, *tenentur addiscere, si modo*
æternum vivere ac salvari cupiant. Nihilominus
 plures, præcipuos vero suæ impietatis
 sectatores habuit Ezechielem Methium
 Langensalzanum, & Isaiam Stifelium,
 quorum jam supra mentionem fecimus,

Alter ejusdem furfuris fanaticus Vid. Supra
 erat Jacobus Böhmius Sutor Görlicen- Lib. CLXX.
 sis Weigelio probe notus, atque ab eo S. 140.
 magni habitus. Ea, quæ de hoc fa-
 natismi monstro referunt ipsius fauto-
 res, plane risu digna sunt, & primo
 quidem Franckenbergius in ejus vita
 recenset, quod Böhmius puero, cum
 adhuc fatoriæ arti operam daret, qui-
 dam homo calceos empturus apparue-
 rit, eique hæc verba dixerit, *Jacobe!*
parvulus es, sed eris valde magnus, tan-
tusque Vir, ut totus mundus de te obstu-
pescet: lubenter sacras scrutare literas: Deo
acceptus es, & is erit tibi propitius: Postea
de libidinosa vita eorum, qui se Evangelii-
cos nominant, scandalum passus, necnon
dissidia inter Lutheranos & Crypto-Cal-
Hist. Eccles. Tom. LVI. K k vini-

Sæc. XVII. *vinistas detestatus, Patrem æternum roga-*
 A. C. 1619. *rit, ut ei Spiritum bonum de cælo daret,*

moxque per Patris ductum in Filio ad san-
ctum Sabbatum & requietionis diem anima
ejus translata, ac cœlesti lumine cir-
cumsusa per septem dies in altissima Divi-
narum rerum contemplatione persisterit:
 Hæc & plura alia magis paradoxa de
 hoc Impostore somniabat Franckenber-
 gius. Cum autem Böhmius jam ter-
 tio se a Deo illustratum mentiretur, ne
 arcana ipsi revelata perirent, ea primo
 in suo libro, cui titulus: *Aurora*, anno
 Christi millesimo sexcentesimo duode-
 cimo manifestabat, hoc autem currente
 anno hic Sutor ultra crepidam sese e-
 levans, abjecta subula rursus calamum
 arripuit, quem nec usque ad vitæ finem
 dimisit, tam portentosos errores partu-
 riens, ut Hamburgense Ministerium om-
 nibus Collegis suis, præter cetera ana-
 themata, damnationem, & abjuratio-
 nem Böhmi imponere cogeretur, quam-
 vis inde haud levis inter Ministros con-
 tentio exorta fuisset.

Non minore delirandi licentia ce-
 lebrem se hoc ævo reddidit Christopho-
 rus Cotterus opificio Alutarius, patria
 Silesio-Sprottaviensis, qui, licet om-
 nino idiota, ac perexigüe instructus, &
 scribendi arte rudis, necnon præter
 opificium suum omnium aliorum igna-
 rus

rus esset, sese tamen a Deo ad Verbi Sæc. XVII.
 sui Ministerium vocatum credebat: Ut A. C. 1619.
 autem commentitiæ suæ vocationi fi-
 des haberetur, se sæpius ab Angelis
 visitari, atque instrui mentiebatur, &
 quidem die undecima Junii anno Do-
 mini millesimo sexcentesimo decimo sexto
 sibi juvenem apparuisse fingebat, a quo
 se jussum dicebat, ut homines ob super-
 biam, impuritatem, Dei, Divinique
 Verbi contemptum, ni resipiscerent, bre-
 vi puniendos esse denuntiaret: cum au-
 tem Cotterus demandatam hanc com-
 minationem exequi toto triennio tergi-
 versatus esset, eundem Juvenem anno
 salutis nostræ millesimo sexcentesimo
 decimo nono ei rursus apparuisse, ac
 minacibus verbis ad exequenda man-
 data eum compulisse ajebat: unde Cot-
 terus morem gerens Magistratui omnia
 narrabat, sed nil nisi ludibrium retulit:
 anno autem sequenti, cum sæpius e-
 jusmodi visiones, & revelationes de
 Bohemico bello & Friderico Rege spar-
 geret, a Mencilio Ministello desuper
 examinatus respondit, omnia per vi-
 sionem sibi esse exhibita, se autem ne-
 scire, an spiritus ille bonus vel malus
 esset. Inde ergo Vratislaviam abdu-
 ctus, atque ad præfati Regis alloquium
 admissus, coram tribus Principibus
 cuncta sibi a suo Spiritu injuncta expo-
 suit.

Sæc. XVII. fuit. Magis adhuc ridicula erat alia
A. C. 1619. visio, qua die nona Januarii anno post
 Christum natum millesimo sexcentesimo
 vigesimo primo commentus erat, se vi-
 disse Fridericum Bohemiæ Regem pri-
 mo dormientem in terra prostratum,
 2. Surgentem tristi & mærente vultu.
 3. Provolutum, orantemque manibus
 levatis. 4. Stantem sub corona & ha-
 bitu Regio maxima cum gloria. Lu-
 culentius adhuc patuit hujus Imposto-
 ris malitia, dum die vigesima Martii
 eodem anno eundem Angelum denuo
 sibi apparuisse, ac gladium, pestem,
 & famem toti orbi intentasse mentieba-
 tur, nisi Imperii Principes pœnitentiam
 agant, Evangelio credant, & Bohe-
 mum Regem Regali folio restituant, ut-
 pote a Deo ipso electum, vocatum &
 coronatum; de eorum hoc Rege rursus
 coronando, de Hispanorum clade, de
 urbe Romana, Cæsareæ Domus interi-
 tu, & de Budensi urbe a Christianis
 vindicanda non minus indigna, quam
 ridicula, & falsa somniabat, ac per a-
 liquot annos suis illusionibus, & men-
 daciis non sine Dei contumelia quam-
 plurimos dementabat, tandem vero
 die secunda Januarii anno Incarnatio-
 nis Dominicæ millesimo sexcentesimo
 vigesimo septimo a Davide Wachsmann-
 no Cæsareo Silesiæ Præfecto captus,
 &

& post aliquot menses ad fori cippum Sæc. XVII.
A. C. 1619.
adstrictus, affixa ad collum scheda, cui
inscriptum: *Hic est Pseudo-Propheta, il-
le, qui edixit, quæ non evenerant,* expo-
situs est: dein a lictore urbe eductus,
exire patria, nec in Cæsaris ditiones
redire, sub capitis pœna jubebatur:
Mencelius vero Pastor accersitus capi-
tis postulatus est, eoquod mendacissi-
mo suo calamo hominis fanatici sim-
plicitate abusus, Cæsaream Majesta-
tem atrocissime læsisset: Quoniam vero
ex Protestantibus quamplurimi menda-
ces hosce hæresum & falsitatum fabri-
catores defendant, & deprædicent,
necnon tanquam honorifica Ecclesiæ
suæ membra venerentur, inde sat per-
spicue demonstrant, quam alieni sint
a vera & pura Christi Ecclesia, quæ
ejusmodi Novatores, si qui reperian-
tur, mox a Corpore suo resecat, de-
clarans, quod tales quidem etiam non-
nunquam *ex nobis prodierint, qui tamen
non erant ex nobis, nam si fuissent ex no-
bis, permansissent utique nobiscum, sed ut
manifesti sint; quoniam non sunt omnes ex
nobis,* ab Ecclesia palam ejecti sunt.

§. XLI.

*Franciscus Lucas Brugensis, & Phi-
lippus Moncæus mortui.*

K k 3

Eo-